

צפון

מושב

צופית

מארכת:

ירדנה הדס

אורלי אינוסר

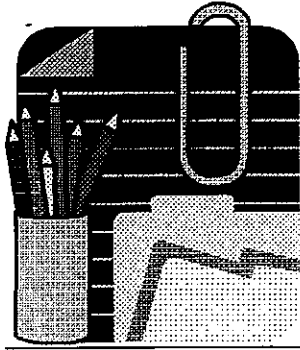
רחל שפירא

הדפסה, עריכה וציצוב לרפי:

רעי שפירא

1992

מכון מנחם פריד
תל אביב

דבר המערכת

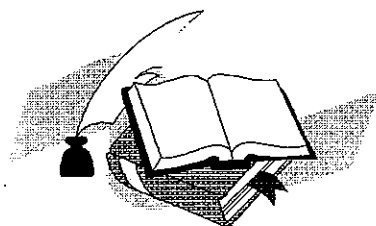
חברים וחברות יקרים.

שוב אנו יוצאים לדרך עם עלון "צופיתון" נוסף - מס' 3.
נכון, חבלי הלידה שלו הם קשים וארוכים. אנחנו מקוות
שהילוד יצא מוצלח יותר מקודמיו, וכן, שנוסיף ונשתפר.
נאסף חומר רב שנוגע לענייני המושב - שיכון בנים + מפות,
ביוב, סיפורים, ספורט, פותחים שולחן, ועוד.
המדורים יהיו קבועים.
קיימת בעיה אחת - את החומר צריך "לגרד", כי אחרת אין
עיתון.

אני פונה, שוב, אל החברים: אנא, הביאו חומר
כתוב אלינו. זה מאוד נחמד לשמוע בצרכניה או בקופ"ח
שיש לכם חומר, ואתם מוכנים לספר אותו על רגל אחת,
אבל...
הזכרון... הזכרון... מי יכול לזכור כל-כך הרבה, וכך חומר
מצויין הולך לאיבוד.

נוסף לכך, אם יש ברצונכם להודיע על אירועים מיוחדים
בביתכם - ימי הולדת, תינוקות חדשים במשפחה, ולהבדיל
אלפי הבדלות - מקרי פטירה, או מחלות - כדי שנוכל לציין
ולברך או להשתתף בצער, אנא הודיעו ורצוי בכתב,
למערכת. עד כה אנו ניזונות מידיעות
מקריות לגמרי. לא היינו רוצות שאיש מאיתנו יפגע מחוסר
תשומת לב.
ולבסוף - נשמח לקבל תגובות, ושוב בכתב ולא בע"פ, על
הכתוב בעיתון, ובכלל...
ולא נותר לנו, אלא, לברך את כל אנשי מושב צופית בברכת
שנה טובה, שנה לא כואבת, שנה שקטה, שנראה כבר את
תחילת בואו של השלום, והעיקר - שנהיה כולנו בריאים
ושלמים!

רחל שפירא

תשנ"ח -

תחל שנה נפלאה חברים!

שנת שלום-אמת, בה כל לב יתרוגן!

נהיה בה בריאים, עמלים ויוצרים.

חלומות יתגשמו, נבורך נא.

אמן!

אדם לאהבה נברא

אדם לאהבה נברא,
אך לפעמים - צרה צרורה:
הוא לאהוב שוכח.

איך לשלום ידע לבוא,
אם בכל זר יראה אויבו,
ואיך יהיה שמח?

סביב פרחים במלוא חנם,
אך לא יגיע ניחוחם
אל נחיריו, רעי.

לכך האל ברא עולם:
לאהבה נולד אדם.
לו אך נאהב. זה די!

י' 1997

(נצפס ביציאות אחרונות)

(15.6.89)

מה קורה בביתנו?

בעקבות המדידות שנערכו בחצרות המשקים לצורך התקנת מערכת ביוב מרכזית במושבנו, נעשות בימים אלו תוכניות לביצוע העבודות. אי לכך הקמת מבנה חדש בחצר המשק חייבת בתיאום מוקדם עם המהנדס המתכנן את מערכת הביוב - מר. אבי צייזל, טלפונים: 09-7493995
050-310128

בניה שלא תתואם כנדרש לא תחובר למערכת הביוב מרכזית, וזאת בניגוד לדרישת החוק, המחייב התחברות של כל מבנה הקיים בשטח המבונה.
הסברים נוספים למעוניינים יפורטו באסיפה הכללית הקרובה.

הנהלת המושב

שיכון בנים - אינפורמציה

א) אישורים

התוכנית אושרה ע"י הועדה המחוזית עם המלצה להעבירה להפקדה למשך 60 יום, וזאת לאחר שנתקבל גם האישור מהול"קח (ועדה לשימור קרקע חקלאית). לאור האמור לעיל, תוכניות ההרחבה יופקדו במהלך חודש ספטמבר, וזאת לאחר הפרסום בעיתונות.

ב) תוכניות

במקביל להתקדמות האישורים, הוצע להנהלה ע"י הפרוייקטור מר אבישי כץ להתחיל בהכנת המכרזים לפיתוח השטח המיועד לשכונה. ההנהלה קיבלה את המלצת הפרוייקטור, ובשלב הראשון החלה בהתקשרויות עם החברות השונות להכנת התוכניות וביצוע המדידות.

לאחר קבלת מספר הצעות לכל נושא החליטה ההנהלה להתקשר עם:

1) ד.א.ל פיתוח והנדסה בע"מ - שיבצעו מדידות תכנון כבישים, מדרכות ועבודות עפר. אישרנו לביצוע את שלב התכנון הראשוני, ולצורך זה המודדים עובדים בשטח.

2) יועץ קרקע - ד"ר קיסר ישראל ג.י.א הנדסת קרקע ובסוס בע"מ.

3) יועץ חשמל ותקשורת - יאיר שנבל, הנדסת חשמל בע"מ.

4) מתכנן ביוב ומים - אבי צייזל (בהמלצת המועצה האזורית - החברה הכלכלית).

5) יועץ נוף וגן - עדיין לא הוחלט.

בשלב השני, לאחר שנקבל את התוכניות והמדידות ועם תום תקופת ההפקדה, נתחיל בקבלת הצעות להתקשרות עם קבלן לביצוע העבודות בפועל.

ג) לוח זמנים משוער של הפרוייקטור

1) תכנון כללי 8/97 עד 12/97.

2) הכנת החומר למכרז לקבלן מבצע 1/98.

3) הליך המכרז ובחירת הקבלן המבצע הכולל התקשרות חוזית 2/98.

4) עבודות הפיתוח 3/98 ועד 3/99.

ד) לוח זמנים להתארגנות פנימית

- 1) בחירת ועדת קבלה למשתכנים במגרשים 8/97 נבחרה הועדה.
- 2) הגרלת המגרשים 11/97.
- 3) הכנת תיקים למשתכן לצורך רישום במנהל 12/97 (תשלום דמי היוון למעוניינים).
- 4) התחלת תכנון ורישוי לבניית הבית 1/98 ועד 5/98 (למעוניינים בלבד).
- 5) עליה לקרקע לתחילת בניית הבית לאחר קבלת הרשיונות 6/98.

ה) העברת זכויות לזכאות על המגרש לבניה

החברים שנבחרו לוועדת הקבלה הם: שפירא רחל, רובינשטיין דוד, אברהם דוד, בן-גרא אלי, רבינוביץ אורי.

הועדה מכינה קריטריונים והנחיות לקבלת המשתכנים החדשים. חוזר של הועדה יופץ לחברים לאחר ההתארגנות ויפורסמו ימי ושעות הקבלה. חברים, שמעוניינים להעביר את הזכאות של המגרש לאחר, יפנו לוועדת הקבלה. לא יוכל משתכן להגיע להגרלת המגרשים ללא אישור ועדת הקבלה, זאת לאחר מילוי כל ההתחייבויות הנדרשות אשר יפורטו לכל הפונים.

ו) מצב כספי

- 1) עד היום נגבו על חשבון פיתוח מכל החברים כ - 2,500,000 ש"ח (בוצעו תשלומים לאנשי המקצוע, והיתרות הופקדו בחשבון בנק נפרד - שיכון הבנים).
- 2) כל חבר שילם עד היום סך של 25,000 ש"ח. נותרו עוד 5 תשלומים של 5,000 ש"ח כל אחד, סה"כ עוד 25,000 ש"ח לכל חבר.
- 3) עם פרעון יתרת ההמחאות שנמסרו ע"י החברים ייגבו, כ - 5,000,000 ש"ח.
- 4) בימים אילו אנו מרכזים את הערכות הכספיות של המתכננים והמבצעים, ולאחר סיום העבודה נפרסם:

א) עבודות שיבוצעו במסגרת הפיתוח הכולל.

ב) עלויות פיתוח מעודכנות ותוספת כספית שתדרש.

לוח הזמנים והערכות המפורטים לעיל מותנים בכך שלא יהיו עיכובים והפרעות כלשהן במהלך קבלת האישורים.

אסיפה כללית תערך ביום ראשון ה - 14.9.97 בשעה 19:30 בבית עם.

פרסום ב"קול הכפר"

מתוך "קול הכפר" - השבועון של כפר-סבא והסביבה.

בחודש יוני פורסמה כתבה בשבועון "קול הכפר" שבה צוטטו, כביכול, דברי ראש עיריית כפר-סבא מר. יצחק ולד, וזאת במסיבת עיתונאים שנערכה בהשתתפות ראשי עיר רבים.

מתוך הכתבה משתמע שמושב צופית הינו דוגמא למושב שפורץ מסגרות ומקים מחסנים ללא היתרים ואינו מתייחס לאיכות החיים והסביבה וכו'.

חברי מושב רבים התקוממו למקרא כתבה זו ולכן ההנהלה שלחה מכתב מחאה לראש העיר וביקשה להבהיר את פשר הפרסום הנ"ל.

בהמשך אנו מצרפים את מכתב התשובה של מר. יצחק ולד.

MUNICIPALITY OF KFAR-SABA עיריית כפר-סבא

ה ה ל ה ה
לשכת ראש - העיר
טל: 09-7649101-2

סיון, תשנ"ז
15 יוני, 1997
תיק: 6-0, 1-1
אסמכתא: 1881

לכבוד
מר ברכה
ועד מושב צופית

נכבדי,

הפנו תשומת לבי לכתבה בעתון "קול הכפר", ועל פיה ביקרתי בניה בלתי חוקית במושב צופית.

אני מבקש להבהיר כי במסיבת העיתונאים אשר התקיימה בכפר סבא, ובה היו שותפים מספר ראשי ערים, הושמעה ביקורת נגד הפיכת מושבים למיצבור מחסנים, מבני תעשייה ומסחר מכוערים, ובלתי חוקיים. הביקורת לא נגעה למושב צופית, ושם המושב אף לא הזכר בארוע.

נראה לי כי דוקא מושב צופית הוא דוגמא "באזור הביקוש" אשר "נגוע" פחות מאחרים ושפעל לשמור על איכות חיים, בזמנים קשים, כמו בזמנים טובים יותר.

בברכה,

יצחק ולד
ראש העיר

חברים מספרים

השיבה לגלובוקי

ב-4 באוגוסט 1943 השמש שיחקה מחבואים עם עננים לבנים שלבשו ופשטו צורה, כל כך שקועה היתה השמש במישחקה עד שלא נתנה דעתה להביט מטה. ניקולאי אומר שככה בדיוק נראו השמים אז מעל השוק של גלובוקי הוא זוכר בדיוק, בעיניו של ילד גוי הוא ראה הכל. ניקולאי אומר שכל כך משעמם היה בגלובוקי שכל ארוע היה יוצר סקרנות של כולם, ילדים, נשים, נערים וזקנים. שהגרמנים הגיעו קרו הרבה דברים מעניינים. ניקולאי נשם עמוקות שתק והמשיך לנהוג. דרך חלון מכונית הלאדה הירוקה והישנה אמא משחזרת את זכרונותיה, מנסה להבין את גלובוקי של היום ולהאחז בפיסות מוכרות כדי ליצור פסיפס שלם של שבריה.

ניקולאי ממשיך לנהוג בלאדה הירוקה בזהירות, בזהירות רבה הוא נוהג במכוניתו ובלטיפות של ידיים מסוקסקות נוגע בה. אשתו מתה לפני שבועיים לאחר מחלה קשה, הוא נשאר לבד, בנו היחיד גר במינסק, ניקולאי נשאר עם הלאדה.

יש לו רוח בין השיניים וכשהוא מדבר יוצאות אחדות מהאותיות בשריקה. הוא איש גבוה ועל ראשו הוא חובש כובע ברט אפור. על חולצתו שצבעיה דהו בחלקה האחורי בולט כתם חום אדמדם שריצד מול עיני בזמן הנסיעה על שבילים מכוסים שחור ועל שבילים שאינם מכוסים.

ברחבה שליד הכנסיה הפרובוסלבית עצר את הלאדה וסיפר שכאן בדיוק תלו שלושה פאשיסטים אוסטרי, צ'יכי וגרמני. אמא אמרה שגם היא זוכרת את אותו מקרה. תלו אותם על משאית, היא מספרת, המשאית זזה ואז הגופות שלהם נפלו ונשברה מפרקתם. עוד הרבה זמן הם המשיכו להתנדנד על החבל, ניקולאי אישר שאכן כך היה.

אמא אמרה **ל** ששניהם אז היו ילדים, אולי אפילו עמדו אחד ליד השני וצפו בתליית הפאשיסטים, אבל אתה לא פחדת, נכון ניקולאי? שואלת אמא, איך זה, תסביר לי למה אתה לא פחדת ואני כן?

ניקולאי שתק דקות ארוכות ולבסוף אמר זה בגלל הפחד. את פחדת איטקה ואני לא, ולפחד יש ריח, מי שמפחד מפיץ את הריח הזה, אין לריח טעם, הוא לא ריח טוב הוא לא ריח רע, ולא כל אחד מבחין בריח הזה, יודעים לאתר אותו רק הציידים שבין בני האדם, וכשהם מוצאים את מקור הריח אין להם הספק שזה הקורבן הנכון. אמא הקשיבה וניסתה להזכר אם גם היא פעם הריחה ריח כזה, אבל היא לא הצליחה. ברחבה שלפני הכנסיה שני ספסלים מיותרים, עשבים שוטים צצים מבין סדקי האבנים המרצפות את הכניסה לכנסיה.

דלתות הכנסיה הגדולות סגורות, אי אפשר להיכנס, הסבירה איכרה גוצה שנזדמנה למקום, "הכנסיה סגורה תבואו מחר בבקר". אני חשבתי שחשוב לבקר בכנסיה כדי לפגוש את בן האלוהים בגלובוקי, אולי אפשר יהיה לשאול אותו מה הוא עשה לפני חמישים שנה, האם הוא זוכר פרטים כולשהם, דלתות הכנסיה נותרו חתומות בפנינו ואני חשבתי ששוב לכאן באחד מהימים הקרובים.

קיץ בגלובוקי בדיוק כמו הקיץ ההוא לפני חמישים שנה, אמא אמרה שכלום לא השתנה, אותם השדות הירוקים המכסים את מישורי הענק מאופק עד אופק ושם בקצה הם נפגשים בשמי התכלת, ובשדות האיכרים עדיף קוצרים את הירק בחרמש בשביל בהמות הבית. הפרות רועות באחו ואיכרות יושבות על שרפרף קטן וחולבות את עטינגון, והחלב זורם בקילוחין דקים לתוך דלי פח. אחר כך תשבנה האיכרות בצידו הדרך עם דליי החלב עד שיגיע אוסף החלב על עגלתו הרתומה לסוס, וזה ימדוד לידן של האיכרות מספר מעות עבור מרכולתן.

דרך חלונות המכונית אנו רואים מראות שמחזירים את אמא לימי ילדותה, לאותם ימים כשרצה ביער בארוק שומעת את שריקות הכדורים ואת מטחי מכוונות היריה המכלים את מה שהיה הגטו של גלובוקי, מכלים את שאריות ילדותה בראותה את אביה ואמה מתבוססים בדמם.

לברוח ליער, היער העבות נותן תחושה של מחסה, את זה ידעו גם הפרטיזנים, ולשם היא רצה, לחפש את הפרטיזנים. אמא אמרה שהפרטיזנים בזמן הפוגה בקרבות היו מבקשים לרחוץ את גופם ואת זה הם היו עושים בבניה של האיכרים. עצרנו את המכונית ליד איכר שערס את ערמת החציר וביקשנו שיראה לנו את הבנייה

שלו, אישתו ישבה על כסא נמוך בקרבת מקום ועקבה בעיניים חרוצות קמטים אחר מעשינו. בפה חסר שיניים היא השמיעה קולות שנשמעו כקול נביחה ובבת אחת השתיקה את הכלב השחור והרזה שנבח עלינו בפראות.

הבנו שעל פי הצייתנות שנהג הכלב בגבירתו, את הבקשה יש להפנות אליה ואכן, בעלה האיכר עמד במרחק כמה צעדים מאיתנו, נשען על יתד החרמש ועקב בדריכות אחר כוונותיה ומהלכיה של אשתו.

אמא הצביעה על מבנה אבן הניצב בחצר שהאזוב והטחב העניקו לו במרוצת השנים צבע ירקרק אפרפר, וביקשה בשפת המקומיים להראות לנו את תוכו. תוך כדי כך פישפשה אמא בארנקה והזקנה שזקנה היתה אך עירנית ועיניה פקחיות, הזדרזה להראותנו את מבוקשנו.

כדי להכנס אל הבניה כופפנו ראשנו ומבעד לדלת כבדה ניכנסנו פנימה. לאחר שהתרגלו עיננו לחושך, ראינו מעין חדר, במרכזו תנור לבנים שצבען חום אדום, על הריצפה מונחים זרדים ודלי מים ניצב בפינה. כך בדיוק עכשיו אני זוכרת כך בדיוק זה היה, אמרה אמא והוסיפה היו מלבנים את הלבנים ושאלה להטו היו שופכים עליהן מים ואדים היו ממלאים את כל חללו של החדר ובאדים התנקה הגוף, עליו היינו מצליפים עם ענפי עץ הצפצפה עד שלהט כולו והעור האדים. לאחר שבועות ארוכים בהם התבוססנו בבוץ היער, פצועים וחבולים בכל אברי גופנו באדי הבניה מצאנו מרגוע ולו לשעה קלה. את רואה פנתה אלי אמא והצביעה על צלקות גדולות ברגליה, אותן אני מכירה מאז אני זוכרת את עצמי וכך את סיפורן. אמא נוהגת היתה להזכיר את ארועי העבר כשהגורמים הסביבתיים היו מזמנים נסיגה אל הזכרונות. סיפורן של צלקות הרגליים היה עולה וחוזר לאחר פציעה שלי או של אחי כשהבענו חשש שמא תזוטר צלקת לאחר שירפא הפצע. או להבדיל כשהיתה רואה עצים שגזעם צבעו לבן, כאלה עצים היו ביער היתה אומרת, ליד הביצות של ברזינה, שם היה המחנה של הפרטיזנים שאספו אותי. כדי לחצות את הביצות הניחו הפרטיזנים גזעי עצים ולגזעים אלו היתה קליפה שהיתה נסדקת ומתבקעת וחלקיה שהשתחררו מגזע העץ חדים היו כסכין וברגליים שרק סמרטוטטים עטפו אותן, הייתי רצה על גזעי העצים וחוצה את הביצה ואתן פיסות קליפה היו ננעצות בבשר הרגליים ופוצעות אותן פצעים עמוקים וכואבים ובאין תרופות או תחבושות הייתי עוטפת את הרגליים החבולות במעט הסמרטוטטים שיכולתי לאסוף וגם אלה נמצאו אך במשורה. הפצעים שהבינו כנראה כי תרופה לא תמצא דיפאו את עצמם אך הותירו למזכרת את הצלקות האלה. אמא השתתקה, ולאחר שניות של דממה גדולה המשיכה לשאול את האיכרה שאלות של חולין...

נכתב על-ידי צילה, בתם של לידיה ואפרים אברמסון

מה זה "טוקולוש" או - למה הכוונות ישנות על לבנים?

אני מוכן להתערב בעיניים עצומות שאף פעם לא שמעתם על "טוקולוש"! זה לא מפני שהוא כזה קטן ושחור ויוצא מהמחבוא שלו רק בחושך כך שקשה להבחין בו, וזה גם לא מפני שמי שכבר מבחין בו מוכרח לשכוח מיד את הפרצוף המבהיל שראה, ואפילו לא בגלל העיניים המהפנטות שלו והצחוק הרע שמכשפי אותך בחלום - לא! אתם לא שמעתם על "טוקולוש" מפני שאף אחד לא מעיז לדבר עליו, אפילו שכולם - לבנים, צבעונים ושחורים - כולם יודעים מיהו!

כשבאתי לסיסקאי עוד לא מלאו לי ארבע שנים. ה"חברים" בגן הילדים סיפרו לי כי מאחורי הגדר יש נמרים ואריות האורבים לטרף בין השיחים ב"בוש" הסבוך, ושאת בשרם המתוק של השובבים מישראל הם אוהבים במיוחד. אני האמנתי ופחדתי מאוד! הורי לא יכלו להבין מדוע אני מסרב בעקשנות ללכת לגן, וכשסיפרתי להם בסוף הם צחקו וצעדו איתי מסביב לגדר בכדי להוכיח לי שאין חיות מסוכנות בסביבה שלנו - כאילו שהם לא יודעים שהן מסתתרות ואורבות לזמן שילד קטן יישאר לגמרי לבד!

ימים רבים חלפו עד שנרגעתי, אבל אז כבר הלכתי לבית הספר לבנים בחליפה ועניבה וכובע - והרי זה ידוע שהחיות שונאות שהאוכל שלהן עטוף באריזה קשה ומגרדת כזאת. זה מצחיק אותי לחשוב שבכל הזמן שפחדתי מהדברים הגדולים בכלל לא ידעתי מה הסכנה האמיתית ולא נזהרתי בכלל, ואיזה מזל היה לי...

הכל התברר לי יום אחד כשאימא שלי שלחה אותי לקרוא לפלורה, העוזרת שלנו. צעקתי לה אבל היא לא ענתה, אז נכנסתי לחדר שלה שהדלת שלו נשארה קצת פתוחה וגם שם לא מצאתי אותה, אז חשבתי שאולי היא

משחקת איתי מתבואים והצצתי גם באמבטיה ובאותה הזדמנות גם בארון ומתחת למיטה - שתמיד רציתי לדעת אם אפשר להתחבא שם כמו שצריך.

אבל לא מצאתי שם שום דבר מעניין וגם לא את פלורה שהלכה לכנסייה עם החברות שלה לשיר את השירים העצובים שלהן. כשיצאתי מהחדר הייתה לי הרגשה מוזרה כאילו לא שמת לי לב למשהו חשוב. לא ידעתי אם זה בגלל הריח המיוחד של התבשילים עם השעועית וה'מילי-מילי', או אולי בגלל העשבים המיובשים ששומרים להזדמנויות מיוחדות כשמעשנים במקטרת הגדולה, או בשל הצבעים העזים והציורים המשונים שעל השמיכות שהכושים מחזיקים בכל מקום - בשביל ללבוש כמו מעיל, או לקשור את התינוקת על הגב, או לעטוף את הראש אחרי שמגלחים את השער, או סתם לפרוס על האדמה ולהתכסות. חזרתי לבדוק מההתחלה וביסודיות ו-פתאום הבנתי! תחת הרגלים של המיטה של פלורה היו אבנים גדולות אדומות עטופות בעיתון!

"מה פתאום אבנים?" שאלתי את עצמי, "מי צריך לבנים מתחת למיטה?" "אולי זה אבנים מיוחדות שנקראות "עופרה-של-זהב" כמו שהראו לנו במכרה? ואולי יש בהם יהלומים קטנים או גדולים או עצומים!!! - דבר אחד בטוח: זה עניין מוזר וסודי ביותר!

כל היום חשבתי עם מי כדאי להתייעץ בעניין החשוב הזה. את יוני פסלתי כי הוא כזה פטפטן, את בני כי הוא תכף מביא את האת הקטן שלו שרק מתרוצץ ומפריע, כך שנשאר לי רק ג'וזף שהוא חכם כמעט כמו אבא שלו שמלמד בקוליג אבל אז נזכרתי שהוא דרום-אפריקנרי מנומס מקומי ועוד יכול להגיד שהאוצר שייך לממשלה שלהם ולא לנו. בינתיים עד שחשבתי כל כך הרבה ההורים שלי נסעו לקניות באיסט לונדון ורק אחותי הגדולה נשארה בבית ללמוד למבחן ולשמור עלי.

האחות שלי היא דווקא די בסדר בשביל אחות בדרך כלל, אבל דווקא הבוקר הרגזתי אותה חזק כשעשיתי רעש בבריכה כשניסיתי לשכנע את הכלבה שלנו שהיא צריכה גם להתרחץ לפעמים אבל היא לא הסכימה להיות נקיה וברחה לי עם השמפו ישר לחדר של אחותי וקפצה לה על המיטה ועל הכיסוי החדש שאימא תפרה לה ליום הולדת.

בסוף החלטתי שאין ברירה וצריך לדעת מתי לוותר. הוצאתי מהמחבוא שוקולד כמעט שלם אחד ושתי עוגיות שנשארו לי מהמתקים של יום שישי, ועשיתי לה שוקו. כמו שהיא אוהבת עם לשפוך רק קצת בדרך, ושמתי גם כרטיס ברכה יפה שמחקתי ממנו את ה"יום הולדת שמח" ובמקום זה כתבתי עליו באדום 'סליחה' באנגלית, שזה SORRY שאתה כותב שמה אפילו אם אתה לא מצטער בכלל. ליתר בטחון ציירתי לה גם לב ושמתי פרח שקטפתי מהעציץ בכניסה שהוא בטח מאוד יקר כי הוא פורח רק פעם בשבע שנים כמו שאבא אומר.

אחותי ראתה את המגש הפנטסטי שהכנתי ותכף הבינה שאני בא בעניין לגמרי רציני ורק אמרה לי שבפעם הבאה היא תהרוג אותי - אבל אני ראיתי שבקושי היא מתאפקת לא לחייך, אז סיפרתי לה הכל על זה שפלורה מחביאה אבנים מתחת לרגלים של המיטה שלה ושבטוח שזה אוצר גדול וסוף סוף נהיה מיליונרים ואני אוכל לקנות את המחשב החדש שאני כל כך רוצה.

ברגע שסיימתי נעשה כזה שקט מתוח ואחותי הביטה לי ישר בעיניים ושאלה אותי בלחש אם שמעתי אי פעם על

"טו-קו-לוש" (ככה היא אמרה את זה, בקפיצות, כאילו שהיא מגמגמת ולא בבת אחת) ואני חזרתי: "טוקולוש"? אז היא אמרה: "ששש... - אסור להגיד

את השם שלו אחרת תכף הוא בא!" אני בכלל לא הבנתי והוספתי: " מה, האבנים שלו?"---

טוקולוש הוא השם שנותנים לכל שדון עתיק שחי בדרום-אפריקה עוד מהזמן של הדינוזאורים, שאם היית מקשיב לפעמים בשעורי היסטורי היית יודע שזה עוד לפני שהכושים באו, לפני שהיו כאן בני אדם בכלל - אמרה אחותי. טוקולוש הוא זקן לא נחמד ומרוגז כזה כי כל הזמן מקלקלים לו את האדמה עם הבתים והכבישים, ומעצבנים אותו עם הרעש של המכוניות והרדיו ולא נותנים לו לישון בשקט. כשטוקולוש עייף כועס באמת הוא יכול לעשות דברים איומים כמו: לקלל חזק בקולות של רעמים את האנשים שכן ישנים, או להיכנס להם לגוף דרך האף אן האוזן ולגרום להם להיות חולים - אבל ממש! "ואם שמים לבנים אדומות מתחת לרגלים של המיטה אז טוקולוש הזקן מתחלק ונופל ולא מצליח לטפס למעלה?" שאלתי. "נכון." היא אמרה וצחקה. אני לא צחקתי. אני נעשיתי קצת עצוב בגלל המחשב וכל זה אבל גם הרגשתי רציני וחשוב בגלל הסוד שהיא גילתה לי ואני בטוח שיוני ובני לא יודעים כי אין להם אחות גדולה כמו שלי.

היום אני כבר יכול לגלות לכם כי אני כבר גדול וחזק וגם - רחוק משם. אז אם יום אחד תבקרו בסיסקאי ותראו ילד קטן שהולך בצורה משונה ומשתדל לא לדרוך על החריצים של המדרכה - תדעו שהוא כבר לא מפתח מאריות ונמרים - רק שהוא לא רוצה לדרוך על איזה טוקולוש בטעות, כי כשאתה באפריקה אתה אף פעם לא יכול להיות יותר מידי בטוח ממה שאתה צריך להיזהר שם באמת...

נכתב מפי אדם בן-עזר

ספורט

בייסבול בצופית

בשקט בשקט, בלי פרסומות ופרסומים, קיימת בצופית כבר מספר שנים פעילות ענפה בענף הבייסבול. כבר נכתב על פעילות זו עלונים קודמים שלנו.

פניתי אל טיבה פלטר שהיא וסם בעלה "משוגעים" לעניין, וביקשתי לשמוע מה קורה בבייסבול בצופית. ובכן, לפני מספר חודשים יוברט המפרי הבן (בנו של סגן נשיא ארה"ב לשעבר) בלווית משלחת

אנשי עסקים ממינסוטה - שחלק מעניינם הוא גם בייסבול - החליטו כי במקום ללכת לפגישה של אנשי עסקים, הם רוצים לראות את פעילות הבייסבול בצופית במגרש שלה - ואת השחקנים מאזור השרון. יושב ראש ההנהלה של המושב, ישראל אברמסון ברך את האורחים והשחקנים, ויו המפרי הבן שרק את כדור הפתיחה. האורחים התרשמו מאוד לטובה מן הילדים - השחקנים ומן האווירה. הם לא תיארו לעצמם שבארץ משחקים בייסבול על רמה כזו גבוהה. הילדים קיבלו מתנות - חולצה, כובע, וכדור של קבוצת "מינסוטה טווינס", שהיא קבוצה מקצוענית של האורחים. הביקור מילא את לב הילדים בגאוות יחידה. ילדים ובני נוער אשר רוצים להצטרף לקבוצות הבייסבול - נא להתקשר אל טיבה פלטר. ההרשמה היא לגילאי 8-16. אנו מאחלים לקבוצה הנאה והצלחה כמו בעבר ויותר מזה!

פינת הנוער

שנת הפעילות של בני הנוער שלנו תתחיל ב...לילה ה 13.

במוצאי"ש ה 13.9.97 בשעה 19.30 תתקיים במגרש הבייסבול
פתיחה חגיגית של הפעילות
ב"חג המעלות" של ילדי צופית גן-חיים.
כל התושבים מוזמנים לבוא ולצפות בשעה 21.30

אנו נפרדים מהמד"ב (מדריך בוגר) שאיך רובל שריכז את פעילות הנוער 3 שנים.
ומקדמים בברכה את המד"ב החדש ערן קרוזל ומאחלים לו הרבה הצלחה בתפקידו
החדש.

תודתנו למדריכים הוותיקים שהדריכו בשנה שעברה:

שאויל אלון - גן חיים	עידו נפתלי - צופית	נעה קרנר - גן חיים
אלה וולף - גן חיים	גלעד לזר - צופית	הלה שטיין - צופית
יפעת זלוצקי - צופית	ענת פארי - צופית (שהדריכה 3 שנים!)	

תודה ופרכה מיוחדת ליפעת זלוצקי וצנת פארי שהתנדבו
לצנת שרות פאראין אודד. אלו והצליחו!!!

המד"צים החדשים שיזריכו השנה הם:

עינת אלון - גן חיים	עמית בן אריה - גן חיים	זהר הלוי - גן חיים
קרן בן-גרא - צופית	נעם גינוסר - צופית	אור חייט - צופית
חמדה עמית - צופית	אלה וולף - גן חיים	גלעד לזר - צופית

בהצלחה לכולם ונת פציפות מהנה. אלו והאשיחו!!!

ציפוי לזר

טיול סוף הקיץ

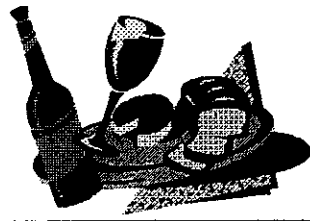
בשבת ה 27.9.97. בשעה 7.00
נצא לטייל בנחל גילבון (הזורם
מרמת הגולן לעמק החולה)

בטיול, מסלול הליכה לא קשה
במשך כ 4 שעות.
(קיימת אפשרות להליכה במים ומחוץ למים
לסרוגין.)

יש להצטייד במזון ושתייה, בנעלים
ובגדים להליכה במים ובגדים להחלפה.

המחיר: 50 שקלים

הרשמה: אצל אילנה בן פזי

פּוֹתְחִים שׁוֹלְחֵן

אופן הכנה

חותכים את הירקות בעובי ואורך של גפרורים.
את כל הנוזלים מרתיחים.
ברגע הרתיחה, יוצקים אותם על הסלט ומערבבים היטב.
הסלט צבעוני ומעניין.
הסלט יכול להשאר לאורך זמן במקרר עד שבועיים.

סלט כרוב סיני

1 ראש כרוב
3 גזר בינוני
1 פלפל אדום
1 פלפל ירוק
1 פלפל צהוב
2 בצל ירוק
2 שיני שום כתוש
1 צנון בינוני
1 כוס תומץ הדרים
 $\frac{3}{4}$ כוס שמן חמניות
 $\frac{1}{4}$ כוס רוטב סויה
 $\frac{1}{4}$ כוס סוכר, מלח, פלפל לפי הטעם.

בהצלחה!

אופן הכנה

חותכים את המלפפונים לקוביות קטנות.
קוצצים את הירק דק, כותשים את השום, מוסיפים את שאר החומרים ומערבבים.
רצוי להגיש אחרי כמה שעות קר מאוד.
(הכמויות לפי מספר האנשים)

טרטור (מרק יוגורט בולגרי)

6 מלפפונים
2 גביעי יוגורט (רצוי מחלבה גד/דן)
שמיר (לפי הטעם)
2 שיני שום
עלי נענע (לפי הטעם)
2 כפיות שמן זית
מלח (לפי הטעם)

בהצלחה!

חברים כותבים

בית-הכנסת בצופית

לחברינו, יהודה בק ושרגיאן, המהווים את ועדת בית-הכנסת בצופית, בקשה לחברים:

אנא, פיקדו את בית-הכנסת שלנו, לפחות במועדי ישראל. יהודה בק מספר, כי לפני שנה, ביום הכיפורים, ממש "החזיק את האנשים ביד" כדי שלא יעזבו את המקום לפני תום התפילה. ואכן, יש לבית-הכנסת כעשרה מתפללים קבועים, על כן קורה לעתים שבערב שבת אין בצופית אפילו מניין.

החברים בק ושרגיאן מצרים על מיעוט המתפללים. הם נזכרים, שלפני שנים לא רבות היו רבים יותר באים ל"יזכור".

אך עם הסתלקותם של כמה מהם לעולם שכולו טוב, מתמעטים והולכים הנאמנים.

הבקשה שבפיהם היא: יחזור בית-הכנסת להיות בית-כנסת, מקום שבו מתכנסים.

אם, חלילה, יתברר שהמצב העגום נשאר בעינו, שוקלים החברים - אולי - לבטל את התפילה בתגים, כדי למנוע ביזיון ממועדי ישראל...

אנא, בואו לבית-הכנסת במועדי תשרי!

לכבוד,
מערכת עיתון צופית.
הנדון: נקיון ועזובה.

אינני כותב בשם ועדת ביקורת אלא כחבר במקום שאני גר בו. נתקבל אצלי מכתב על-כך שאטפל ואראה במו עיני על כמה מחדלים מוזנחים ומופקרים בנושא ניקיון!

להלן, יצאתי לבדוק באותם מקומות אשר חבר הני"ל הצביע עליהם, ואני חייב לציין שבושתי במה שעיני ראו.

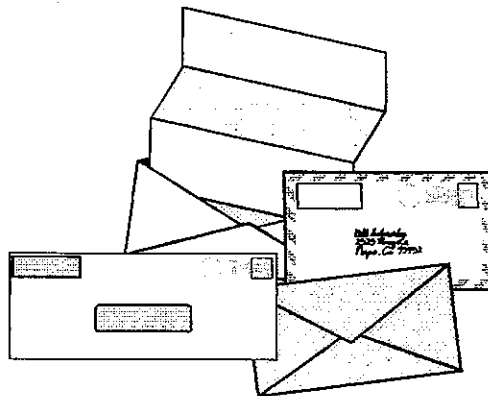
לאור האמור אבקש מאחת מחברות המערכת לתאם איתי ולצאת לבדוק במקומות המיועדים - לכלוך וזוהמה.

בכבוד רב
אבן אריה.

תשובת המערכת:
מר אבן,
תוכן מכתבך הועבר לנוגעים בדבר.
אכן יש מקומות במושב שזקוקים לטיפול ולנקיון ובכך אנו מסכימים עמך.
נושא הנקיון במושב אמור להיות מטופל בקרוב.

תודה על מכתבך ועל הערותיך הנכונות.

בכבוד רב,
המערכת.

תנחומים

למשפחת פיש על מות האב והסב שמחה.

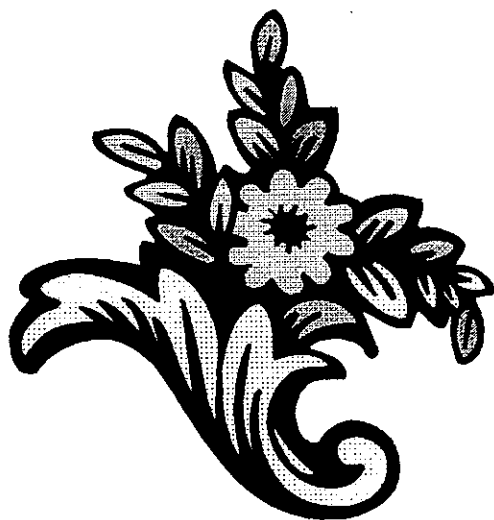
למשפחת זק על מות הבעל, האב והאח איתן.

למשפחת אבן על מות האח שמואל.

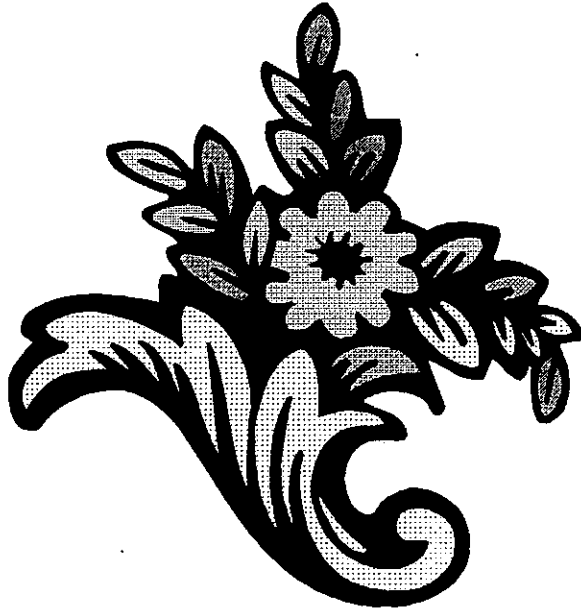
למשפחת רחמים על מות האחות.

למשפחת אלוף על מות האם.

יהי זכרם ברוך

לזכר חברים

שמחה פיש - קווים לדמותו
ביום 14/7/97 עמדנו על קברו
הרענן והטרי של האב המסור
והטוב בידידים.
הלב בוכה וממאן להתנחם כי
אין תחליף לבדידות
ולייסורים. הצעידה המשותפת
והגיבוי במעשים נתן לנו את
היכולת לצעוד לפנים. הרגשנו
בטחון במקור מחצבתינו
והתבססות על אחד מדור
הנפילים. הכל החל בתקופה
שתחילתה חלוציות וערגה
בשנות הנעורים.

כבר בגיל 19 נדד מארץ לארץ לאחר יציאה מבית ההורים, בסוף
לארץ הקודש הגיע בראשית שנות השלושים.
עזב מאחוריו בחו"ל משפחה אוהבת ומבוססת והצטרף לדור
המייסדים, דור אשר הסתפק במועט וראה בהגשמת הציונות
מטרה בחיים. בצופית, אצל שמריהו קולדני גר עם משפחתו
בראשית שנות הארבעים. תוך החלטה נחושה להקים משק
חקלאי כדרך בחיים. בשנת 1948 רכש את המשק מידי מליס כנגד
הלוואות ללא אמצעים כלכליים. העבודה והפרנסה דרשו השקעה
עצמית עצומה וויתור על המאויים להשלמת הפרנסה שימש
כמדריך והזריק לעופות כנגד החוליים. למרות הלחצים חילק
זמנו בין פרנסה ועזרה לסובבים, עמל רבות כדי לאפשר לנו,
לבנים, השכלה וקידום בלימודים. חסך מפיו וחי חיי צניעות תוך
וויתור על תענוגות החיים, נאמנותו ומסירותו היו לשם דבר בין
המשפחה, השכנים והידידים. ידע לשפוט כל אדם לכף זכות גם
כשלא היה מוצדק בכמה מקרים, עד היום טרם נשמע ממישהו
מילים בגנותו אלא רק שבחים. את עבודת הקודש אהב, ופעל
רבות עם עוד מתפללים.
נשמור על זכרו, מסירותו, אהבתו, וחסרונו. אנו הבנים וכל
המוקירים.

בני משפחת פיש.

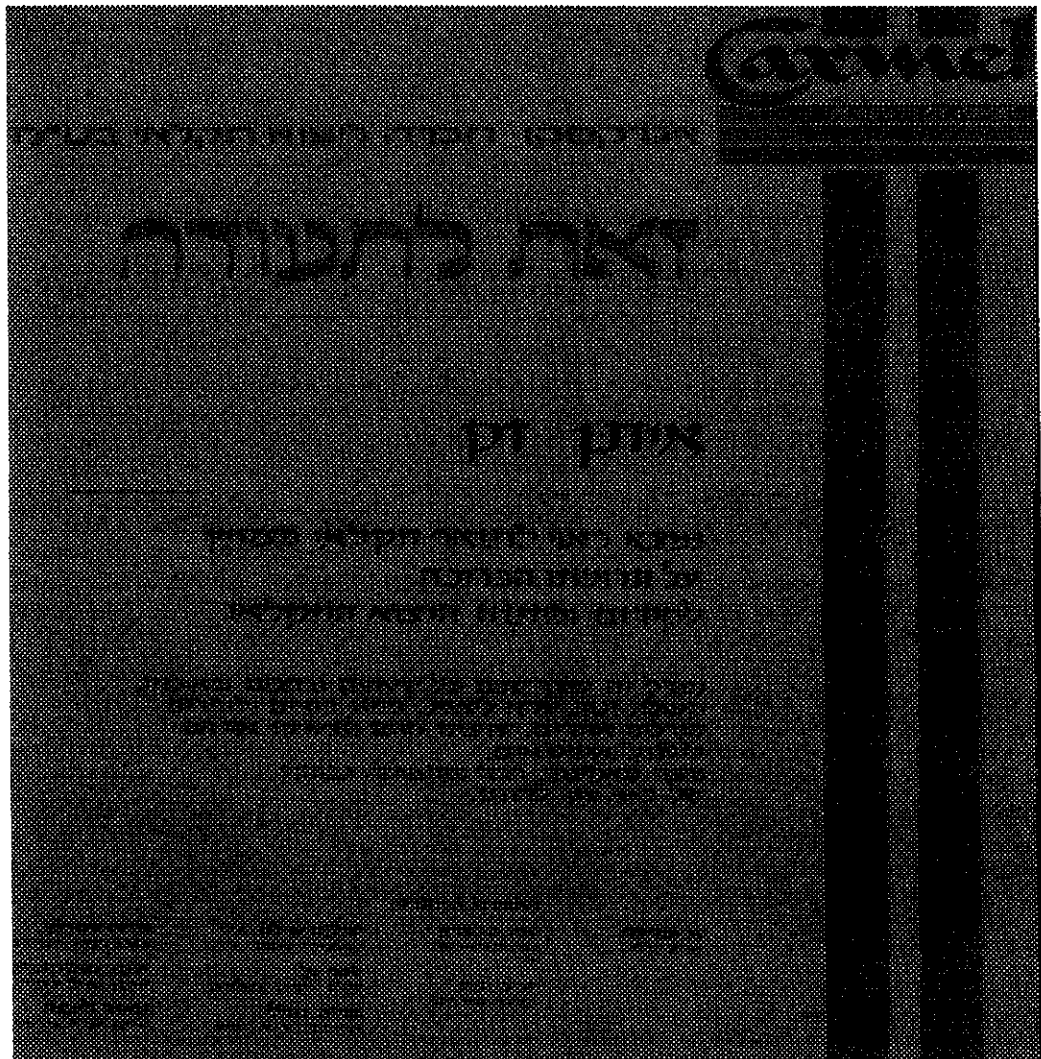
לזכר חבר במלאות 30 למוטו

קשה לי מאד לחשוב ובמיוחד לכתוב את המילים זכרונו לברכה אחרי השם איתן. איתן עם מראהו הנערי וגופו התמיד הקרין תמיד בריאות וחוסן, על כן קשה היה להאמין לידיעה על מותו הפתאומי.

איתן נולד בשנת 1941 וחי את כל שנות חייו במושב, מיד עם שחרורו מצה"ל נרתם לעזור לאביו במשק החקלאי, ומאז ועד ליום מותו המשיך בפעילות חקלאית.

בהיותו בן 24 הקים את משפחתו, כשנישא לכרמלה. כתוספת לפרנסתו החל גם לעבוד עם הטרקטור בעיבודים חקלאיים. ברבות השנים החל גם בגידולי - שדה שונים ובהדרגה ירד מהעבודה עם הטרקטור.

בשנת 1980 החל להתמחות בגידול תות שדה ליצוא. עם השנים צבר ידע וניסיון ונחשב במושב בר סמכא לנושא, ועזר לחקלאיים רבים להיקלט בענף זה. לשיאו כחקלאי מצליח ומצטיין הגיע בשנת 1987 כאשר קיבל גם הכרה ארצית לכישוריו, וזאת לאחר שנבחר לחקלאי מצטיין בענף יצוא התות.

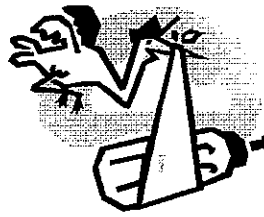
מאותה שנה החל גם ליצג את מגדלי התות כלפי אגרקסקו ונשלח מספר פעמים לחו"ל עם נציגי אגרקסקו לערוך את חוזה היצוא העתידיים.

בשל אופי עיסוקו וצורת עבודתו של איתן ז"ל, נלוותה אליו כרמלה רעייתו. הם החלו את הבוקר יחד בארוחה משותפת, נסיעה לחלקת התות, קפיצה לסידורים שונים, חזרה למשק למיון התות, ואחה"צ גם בהובלת התוצרת לבית האריזה. כרמלה ואיתן כזוג חיו זה לצד זה, השלימו אחד את השני, וחייהם היו שזורים אחד בשני במשך כל שעות היממה.

איבדנו חבר ונשתדל לעזור למשפחתו, לכרמלה רעייתו ולאייל, דפנה ואודן ילדיו להתגבר על שאיבדו את היקר להם מכל.

יהיה זכרו ברוך !

דני ברכה.

ברכות ואיחולים

לסבא רבא אלכסנדר
וסבתא רבא רות

רענן - להולדת ניין חמישי!

לסבא יאיר
וסבתא מרתה

יפה - להולדת הנכד עמרי!

לסבא שייקה
וסבתא יפה

שדות - להולדת הנכד!

לסבא אברי
ולסבתא מרים

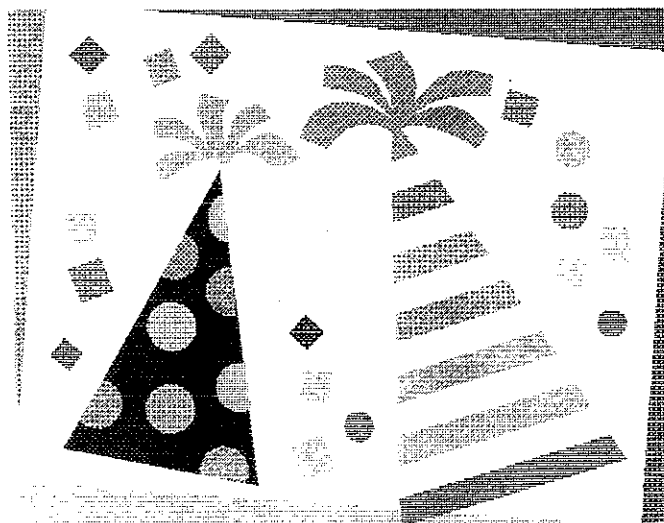
גליקמן - נכד חדש!

לפופה בן משה - במלאות לך 90 שנים!

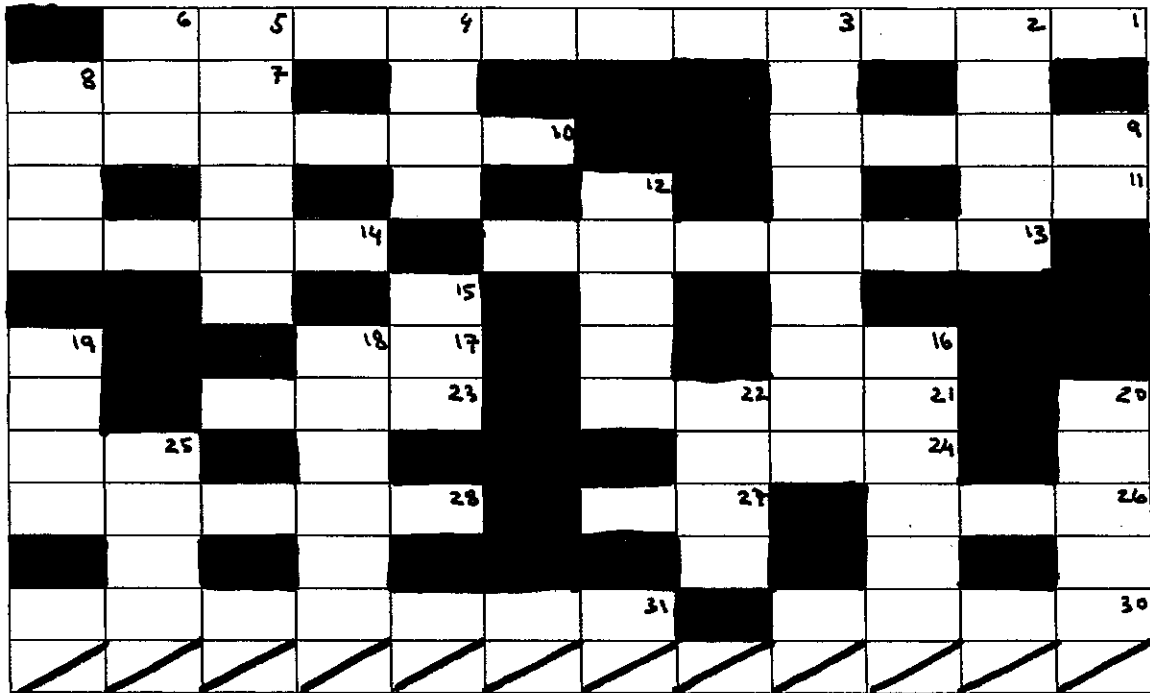
לציפי ורנר - במלאות לך 60 שנים!

לסאם וטיבה פלטר - לנישואי הבת אורלי!

הרבה אושר ושמחה לכולכם !!!
מכולנו !!!

תשבץ היגיון

מאונך :

- (1) התמחלות עשר המאות (4,7).
- (7) נופת רעילה שבה על גחונה (3).
- (9) נביא עם עלה זית (4).
- (10) בוסתן של ח"כ רמון (4,2).
- (11) דוקטור, זוז כבר! (2).
- (13) מקום - ישוב קשיש (3-3).
- (14) פתח ליד ירושלים (4).
- (16) אם תכניסו בתוך אב, הוא ינגן (2).
- (17) איש המפלגה ממהר (2).
- (21) הנחר נכשל בדרכו למטה (4).
- (23) מפלגה על פרשת דרכים (3).
- (24) חיפש בשלישית הזמנה לקרב (3).
- (25) גם אם תקפד ראשו של רה"מ ישאר בתוכי (2).
- (26) השר מוכר בשר בטמפו (3).
- (27) הגוש שופט (2).
- (28) הצביע נשמע מחפש רמז אצל מולייר (5).
- (30) קבלה ירושה והתאכזה (4).
- (31) "הזקן" שלנו+נות הולך ונעלם (7).

מאונך :

- (2) חיבור בין שני קצוות (מ) (5).
- (3) לשכן שלנו ניר בגרמניה (3,6).
- (4) הארגון עבד בבוסתן (4).
- (5) דבורה הייתה אשתו (5).
- (6) לחמי לא חכם (3).
- (8) קיים, אפילו שגורש בשנתו (4).
- (9) מדינה - נסגור את הפה ונשאר עם כספה (2).
- (12) הדג - סבא של יהושע (15).
- (15) ישראל, אנגליה, ירדן, הודו, צרפת (3).
- (16) מעונו של הדוב - מוסד (3-3).
- (18) מפלגה בראש הר פרשת דרכים בשרון (3-3).
- (19) עבודה חקלאית בגוש הדרומי (4).
- (20) ההולנדי נחל כשלון כשהתיזו רוק (5).
- (22) הסנדל של הפעוט (4).
- (25) עשו חיים בתנועה החלוצית (4).

????????????????????